

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี้ยกัณฑ์ของพนักงานส่วนท้องถิ่น

พ.ศ.๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี้ยกัณฑ์ของพนักงานส่วนท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติ

องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติ

เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ

บริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินสวัสดิการ

เกี่ยวกับเบี้ยกัณฑ์ของพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี้ยกัณฑ์ของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๐

(๒) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี้ยกัณฑ์ของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา ยกเว้นหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามวรรคหนึ่งให้

ผู้ว่าราชการจังหวัดได้

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"เบี้ยกัณฑ์" หมายความว่า เงินที่จ่ายช่วยเหลือพนักงานส่วนท้องถิ่นเนื่องจากการปฏิบัติราชการประจำในท้องที่กัณฑ์

"ท้องที่กัณฑ์" หมายความว่า อำเภอหรือกิ่งอำเภอ ซึ่งกระทรวงการคลัง

ประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่กัณฑ์

"พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้รวมตลอดถึงนายก

องค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี เทศมนตรี
ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
และลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับเงินค่าจ้างประจำตามอัตราที่กำหนดไว้
ในงบประมาณรายจ่าย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา "เงินเดือน" หมายความว่ารวมถึงเงินเดือนของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
และรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งพระราชกฤษฎีกาได้กำหนดไว้

สำนักงาน "เงินค่าป่วยการ" หมายถึง เงินค่าป่วยการรายเดือนของนายกเทศมนตรีและ
เทศมนตรีซึ่งพระราชกฤษฎีกาได้กำหนดไว้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา "เงินค่าตอบแทน" หมายถึง เงินค่าตอบแทนรายเดือนของประธานกรรมการ
บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้

"เงินค่าจ้างประจำ" หมายความว่าถึงเงินค่าจ้างที่ได้รับเป็นรายเดือน รายวัน และ
รายชั่วโมงตามอัตราปกติที่รับจริงในเดือนหนึ่ง

ข้อ ๖ พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติราชการ
ประจำอยู่ในท้องที่กัณดาร หรือได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการในลักษณะประจำอยู่ในท้องที่
กัณดารให้มีสิทธิได้รับเบี้ยกัณดารในอัตราร้อยละสิบของเงินเดือน เงินค่าป่วยการ เงิน
ค่าตอบแทน หรือเงินค่าจ้างประจำรายเดือนที่ได้รับจริงแต่ไม่น้อยกว่าเดือนละสองร้อยบาท

ผู้ได้รับเบี้ยกัณดารตามวรรคหนึ่ง ไม่มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางตาม
ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในระหว่างที่ปฏิบัติ
ราชการในท้องที่กัณดาร เว้นแต่ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางในระหว่างที่เดินทางไปปฏิบัติราชการนอก
ที่ตั้งปกติในระหว่างที่ปฏิบัติราชการอยู่ในท้องที่กัณดาร

ข้อ ๗ พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้รับเบี้ยกัณดารตามข้อ ๖ หากได้รับ
คำสั่งให้ไปช่วยราชการหรือไปรักษาราชการแทน หรือได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรมหรือ
ดูงาน นอกท้องที่กัณดารเกินสิบห้าวัน ไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยกัณดารสำหรับระยะเวลาที่เกินสิบห้าวัน
นั้น

ข้อ ๘ การขอรับเบี้ยกัณดารให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิรับเบี้ยกัณดาร ยื่นคำขอรับเบี้ยกัณดาร
ตามแบบคำขอรับเบี้ยกัณดารทำระเบียบนี้ต่อผู้บังคับบัญชาที่กำหนดให้เป็นผู้รับรองการใช้สิทธิ
ตามข้อ ๙

(๒) เมื่อผู้บังคับบัญชาที่กำหนดให้เป็นผู้รับรองการใช้สิทธิตามข้อ ๙ ได้
พิจารณาขอรับเบี้ยกัณดารแล้ว หากเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมิสิทธิได้รับเบี้ยกัณดารตามระเบียบนี้
ก็ให้ลงลายมือชื่อรับรองในคำขอแล้วให้ดำเนินการเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติโดยมิชักช้า

ข้อ ๙ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจรับรอง
การใช้สิทธิขอรับเบี้ยกัณดาร

(๑) พนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้างาน เป็นผู้มีอำนาจรับรอง

สำนักงาน การใช้สิทธิสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งดำรงตำแหน่งไม่สูงกว่าระดับ ๔ หรือเทียบเท่าหรือลูกจ้างประจำ

สำนักงาน (๒) พนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๕ หรือเทียบเท่าขึ้นไป รวมตลอดถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี เทศมนตรี ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

สำนักงาน ข้อ ๑๐ การจ่ายเบี้ยกันดารให้ปฏิบัติตามวิธีการจ่ายเงินเดือน เงินค่าป่วยการ เงินค่าตอบแทนหรือค่าจ้างโดยอนุโลม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อ ๑๑ การเบิกจ่ายเบี้ยกันดารตามระเบียบนี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เบิกจ่ายจากงบประมาณ หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ หรือหมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

สำนักงาน ข้อ ๑๒ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติเบิกจ่ายเบี้ยกันดารของพนักงานส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ชานี ศักดิ์เศรษฐ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

[รก.๒๕๔๓/พ๒๓ง/๑๙/๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา